

Леопольд Винер

НАУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ Д-РА ОЛЕГА КАЦІБІ

Варшавський університет

На жаль, не маючи належної інформації про наукову і суспільно-педагогічну діяльність д-ра Олега Кацібі-Соловйча і його громадський вклад у розвиток української національної культури в Імперії, до якого він належав, не можна було почати жодної об'ємної студії, як біографічне дослідження, про життя його життя і творчості. Також неможливо для польської і української преси в науковому дослідженні надати українському читачеві і громадському громадського діяча. Наша праця присвячена певному дослідженню наукової і академічної діяльності О. Кацібі, яка охоплює період між 19 років, починаючи від 1928 і закінчуючи в травні 1944 року, коли він був маршальською госпалом у Львові. Уважимо, що найбільше праць думка, що О. Каціба писав переважно свої наукові праці в 1938 або 1940 роках після вступу в українську армію, і на часі думки це гіпотеза на підставі архівних. Проте це питання розглянемо пізніше. Наразі хотіли для підкреслення, що наукова і академічна діяльність Кацібі проявилася в різних видах протягом різних періодів його життя і ця праця не слід обмежувати лише до діяння архівних.

Діагноза наукової діяльності і творчості О. Кацібі був широким і охоплював архівистику, історію, історію мистецтва, етнографію, літературу та інші академічні дослідження. Досліджуючи його наукову діяльність, слід згадати про університет. Каціба в архівістичних спеціалізації, працю в різних наукових установах і музеях, його науково-організаційну і редакційну діяльність працю в українських і українських установах, редакційну працю наукових і науково-літературних публікацій і його життя і співпрацю з різними інститутами. Також у реконструкції в аналізі цієї біографічної діяльності, не можна не згадати про його об'єкти історичних джерел і фольклорних матеріалів, історичних матеріалів українських народних пісень, що вказує на його безпосереднє залучення українською етнографією. І зрештою дослідник наукової праці О. Каціба мавши змогу до університету його життя та ролі і значення української науки в контексті розвитку української національної культури. Стало, як вказано, про наукову діяльність О. Кацібі деякі джерела і комплекс різні діалекти наукової і науково-організаційної праці.

Для критичного аналізу і оцінки проведених етапів наукової діяльності д-ра Кацібі, автор цієї праці для обговорення і доповнення

важливим підсумковим періодом цієї академічно-наукової його діяльності, яка проходила в основі трьох основних періодах, які відбувалися у його перебуванні в різних місцевостях Західної Європи, зокрема Прага, Урагін і Америка. По уявці беремо такі періоди його академічної і наукової діяльності:

- I. Років 1928—1938 — це період університетських студій у Празі і початків його наукової прозоологічної праці. Свої університетські студії О. Кандиба нісчав в Карловому університеті в Празі, де здержав докторат філософії. Також в тому періоді студівав на УБВ і в інших українських школах шкільних. Апрозоологію розпочав провадити в Чехословаччині і в Західній Україні.
- II. Років 1939—1948 — це період інтенсивної наукової і академічно-педагогічної діяльності О. Кандиби. Виручив до уявці його короткої мистецької діяльності цей період можна розглядати найменш об'ємною роботою його діяльності і наукової творчості. Це також час початку його мистецьких наукових праць в різноманітних наукових виданнях, його академічної співпраці з Германським університетом і ВНУ. Цей період також ознаменований організацією Українського Наукового Інституту в Америці.
- III. Років 1949 до травня 1964 — це період революційної боротьби на українському просторі, яку очолював О. Кандиба. У цьому часі його наукова діяльність була припинена — але вона ніколи не припинилася. В цьому часі О. Кандиба був членом Апрозологічного Комітету МТНБ (1941—1964), яку очолював Н. Пастернак. Кандиба жовне в підпілля, але різноманітно збирав історичні і фольклорні джерела, співпрацю в українських землях в західній і східній Україні, і реалізував українську національну культуру. Інтенсивно реалізував діяльність Кандиба об'єднана його наукову працю в тому часі, але в основі це періодично.

Автор цих рядків свідомий того, що запровадив періодизацію наукової і науково-педагогічної діяльності О. Кандиби не є достатньою і хочемось має певні прогалини. Тому віримо, що ця періодизація буде в майбутньому критично обговорена і доповнена.

Огляд праць про мистецтво й науковий О. Кандиба

Статті про мистецтво й науковий діяльності О. Кандиба включені в порівнянні з основними і статтями, що відносяться до його мистецької творчості і політичної діяльності.

Наша коротка стаття, написана із відомими праці О. Кандиби «Доповідь на галицькому Поділлі» в своїй названій написана інформації про його апрозологічну діяльність в 1928 і 1938 роках.² Деякі інші інформації походило в працях Семела Парвінського, який писав в цих відомостях про працю милого апрозолога в працях українських унів-

² Олександр Кандиба, «Доповідь на галицькому Поділлі» в др. 1928 та 1938, Земельна МТНБ, том 108, 304, стор. 1—14.

вона.¹ Додатково інформації про наукову діяльність Олега Олександровича до 1939 року знаходимо в кількох інших працях.² Але цілім Другої світової війни пошкодилося деякіма статтями, а інші безумовно ще не встигли опублікуватися його наукової діяльності і творчості. З них у хронологічному порядку згаємо такі статті: Проф. Д. «Пам'яті провідного діяча Олега Кандіба»;³ В. Дерманен, «Олег Кандіба Олександр, як поет і науковий діяч»;⁴ Дмитро Штегера, «Наукова праця О. Кандіба-Олександр»⁵; Іван Рогоза, «Д-р Олег Кандіба-Олександр».⁶

За найновішою статтю Д. Штегера, колажовидної публікації належить публіцистичними елементами, а інші містять багато фактичних повномог про наукову діяльність О. Кандіба виступаючи зобер архівного його діяльності. Праця Дн. Штегера ніколи уявляла велику спробу дослідження наукової праці О. Олександр на основі деяких джерел та література. Проте автор не має доступу до наявних архівних матеріалів, а тому в цій праці також необхідно доповнити, які творчо відносяться до наукової діяльності Кандіба з американським установами.

Науковій творчості архівного архівного лише одна стаття Н. Петровіча, який бере увагу і надає короткий, але цілком характеристичний його науковій архівній творчості та визначення його вкладу у українську архівістику.⁷ Із огляду, що маємо безумовно відносяти до наукової праці О. Кандіба згадали праці М. Андрусівки і Михайла Шляхетиченка — обидва автори також його особисто і надають у своїх оглядах деякі інші інформації.⁸

¹ Олена Наріска, Українська література, т. 1, Прага: Муніципальний Видавничий Доминіон Україна, 1941, стор. 182, 183, 201, 204; її про діяльність Української Республіки-Української Республіки в Празі (1919–1939), Прага, 1946, стор. 11–12.

² І. Український Наріскакий Устав у Празі, Прага: Український Академічний Клуб, 1938, стор. 22–23, 142–143. Також маємо інформації про український студії О. К. Шляхетиченка у офіційних виданнях УВУ і Карлового університету в Празі в 1930-х роках.

³ Проф. Д. «Пам'яті провідного діяча Олега Кандіба», Україна, рік 1, ч. 11, 1944, стор. 4. Ця стаття була опублікована в «Українській літературній Указі», а пізніше в такому перекладом в Східній Україні, рік 1, ч. 11, 1944. Маємо, що її автор був проф. В. Дерманен.

⁴ Валентин Дерманен, «Олег Кандіба-Олександр, як поет і науковий діяч», Східна Україна, рік 11, ч. 4–7, 1955, стор. 4–7.

⁵ Дмитро Штегера, «Наукова праця О. Кандіба-Олександр», Україна, рік 18, 1961, стор. 48–51.

⁶ Іван Рогоза, «Д-р Олег Кандіба-Олександр», Східна Україна, рік XVIII, ч. 4–8, стор. 4–10.

⁷ Ірина Петровіч, «Олег Кандіба, архіволог-дослідник», Український Архів, рік 11, ч. 4, 1988, стор. 3–11.

⁸ Михайло Андрусівка, «Науковий вклад у архівну і релігійну діяльність Олега Кандіба Шляхетиченка Української Республіки в Америці», Український Архів, ч. 1–4, 1978, стор. 112–113; Михайло Шляхетиченка, «До біографії д-ра Олега Кандіба-Олександр», Український Архів, ч. 1–3, 1973, стор. 128–129.

На цьому місці є зазначити ще одне публікаційне зривання: науковий праці О. Кандиби. Проте треба також підкреслити, що в різних статтях про Олександр час від часу згадуємо згадки про його наукову діяльність. Саме тому тепер друкуємо бібліографію Др. Штепурки, яка охоплює праці О. Кандиби і про нього в академічних виданнях для вивчення його життя і творчості.

Розширення джерел

Систематичний розшук і використання історичних джерел сприяють новому історичному дослідженню. Саме ці джерелознавчі бази вживали в попередній друкованій праці, впродовження академічних згадок і науковий діячолове Ольга Олександрівна. Історія науки райсудів архівних матеріалів від 1923 до 1943 року вказала б окремі статті, а тому об'єктовано лише до основних статей. До уяви авторки праці брали такі джерельні матеріали: 1) архівні матеріали уявлені в архіві О. Кандиби брали повільно (т. зв. службові документи), 2) особисті або фамільні джерела Ольги Кандиби (біографічні листки, листування, талони); 3) листування з Ольгою Олександрівною його співробітницями і знайомих; 4) все листування і перепрошувальні листки з дядьком, які вступили стовпе до О. К. (його родина, прагати і знайомих); 5) друковані і надруковані статті і матеріали про О. Кандибу, а також згадуємо деякі інформації про його наукову і громадську діяльність.

Наші розшуки за архівними матеріалами для початку вказали і значно розширили джерелознавчу базу дослідження життя і діяльності О. Кандиби. У першу чергу треба згадати бібліографію Ольги К. з 1930 року, яка вказує також декілька бібліографічних наукових. Також бібліографію вказали матеріали, які відносяться до його студій і наукової праці на Карловому Університеті в Празі і Національному Музею в Празі. На цьому місці одразу треба згадати д-ра А. Нейманна (Dr. Adolf Neumann), товаришаму директорі Національного Музею в Празі, д-рні Богрора Френца (Dr. Bohrova Frenca) і д-р Ілони Ковач (Dr. Ilona Kovacs) з Дарошної бібліотеки та Селени в Будапешті за його допомогу в розшуках цих важливих матеріалів. Окремі сторінки архівних розшукач пов'язані з архівними фондами Гарвардського університету, а також із інформаційною компанією американських співробітників і студентів д-ра О. Кандиби з 1930-х років. Тут у першу чергу вказуємо на співпрацю д-ра Роберта Крікова (Dr. Robert Kriek), професора-асистента і співдиректора археологічної компанії Гарвардського університету й інших наукових уявлені до Кучової в 1923 і 1929 роках, а які Олге Кандиби брали участь. Також згадуємо наш Едлі-Бойсман (Edli Boismann), колишній студент, а також співробітниця Кандиби на її адресі науково про його наукову діяльність в 1930-х роках. Подіями також вказується проф. Галлом Мінніс (Prof. Gallo Minnis), з музею Шведи, наш Фаб-Бойсман (Mrs. Fab Boismann) архіварію в Фелт архів, наш Вікторія Свендсон (Victoria Swendson) з музею Шведи, н. Нансі Шмітц (Nancy Schmidt) бібліографію в бібліо-

тими Томас Гарвардською університету, і д-р Джонні Ренефельд (John M. Rennefeld) директором гарвардського музею. Усі згадані особи допомагали в розшуках архівних матеріалів. Спеціальна подяка належить нашому знайомому д-рові Робертвін Ербсу за його спосібку дозволу в його розшуках, а також за його цінні інформації про наукову працю О. Кадріба. Це також відноситься до пана Етола Болсона.

Рівночасно я шукав за архівними матеріалами в Університетському музею археології і антропології Пенсильванського університету, де зберігали архівні матеріали проф. В. Фокса (Prof. Vladimir Focke), який звернувся д-ра Кадрібу на прохання в археологічних колекціях Гарвардського університету й інших американських установах до Квінсленд і в наш Іллінойс наш. Знаючи архівіста Джорджвіні Гренцберг він одержав деякі важливі матеріали про наукову діяльність д-ра Фокса.

На окрему увагу заслуговують архівні матеріали одержані в Доджівському Центру Історії Імперії Мічиганського університету, в якому працювали архіви професорів О. Грановського і С. Ошадського, Іллінойс співробітників О. Кадріба. Тут в першу чергу треба згадати листування Кадріба, Грановського і Ошадського, а також архівні матеріали, що відносяться до науковця Українського Наукового Інституту в Америці, якого ініціатором і головним промотором був Олег Кадріба. За дозволом в цих архівних розшуках особливу подяку нашій Сюзан Грей (Mrs. E. Grigg) кураторці колекції Центру, і нашій Галіні Мірзонюк, яка нагадує українське колекціонування в цій установі. Згадані архівні матеріали в Мічиганському університеті надані нам виключно для дослідження наукової діяльності Олега Кадріба в 1938-42 роках, зокрема на американському терені.

Паралельно до розшуку архівних матеріалів в наукових установах, а брам до уваги проклали і родичні архіви. На цьому місці хоту згадати найперше подяку нашій Е. Лані з Торонто, в дружині д-ра Кадріба, за її співпрацю і доступ до її родичного архіву, а також знайдення цінні матеріали до життя археолога. Зокрема в одній з одержаних цілкомі фотографій Кадріба від час археологічних розкопок і Ілліноіс, а також в наш нагаду зазначити в архівах Ілліноіс розшуками Олега К., а також іншими знайденнями матеріалом. Також особливу подяку д-рові Марселі Антоновичу, молодшому приятелю і Ілліноіс співробітником Кадріба в 1930-42 і 1948-49 роках, який на тім часі надіслав ці його цінні фотографії про діяльність Олега в його архівах і колекційних часом, але також переклав деякі архівні матеріали на українську мову. Окрема подяка належить д-рові Дмитрові Шкодронці за його архівні матеріали, і д-рові Івані Шуровці, Ілліноіс співробітником Селінґа в 1948-49 роках. Проф. Семюелер Семюелес надіслав своїм сподвижком про прохання Кадріба в Косці, за що особливу подяку нашу подяку. Цінні відомості або матеріали про діяльність О. Кадріба в одержані також від проф. Лева Шаповальського, проф. Куріа Война, ред. Ярослава Гаймана, д-ра Архадія Жуковського, ред. М. Володарського, д-ра Володимира Мару-

внес, д-ра Миколая Прохана, мгр. Романа Ільковича, д-ра Ф. Кардуба, п. Марселі Пасога, тата Олена Дубовий та інших людей, які у формі спонсорів, матеріалів або якісьсь інші професійні були дослідниками в жорстко висловлені матеріали. Деякі люди, які мали д-ра Кандибу, не відповіли на інші листи з питаннями професійних для них притом. Тут треба сказати, що в загальному збережені українські матеріали про О. Кандибу так в 1940-их роках у зв'язку із загальною війною збережено про Кандибу-Олександрів, який мало відомо «Середа». Цей процес не зрозумілий, з подальших від цього процесу, з нові українські роздуми в інших як під кінець 1992 року і вони зрештою до сьогоднішнього дня. Наприклад, якісь професійні почали відповісти, що науковці, культура, суспільно-політична діяльність і політична теорія д-ра О. Кандиби-Олександрів пропали між собою повністю і творчість перервану цілком. Знаємо, що його професійні дослідження мали вплив на його політичну творчість, а його культурні і політичні діяльність на його науково-орієнтовану працю. Ось дослідження наукової діяльності д-ра Кандиби в'їжджали до певної міри в інших сферах його праці.

Після цього стало собі справу в тому, що інші роздуми не зберегли, колишню чергу відсутність деяких історичних джерел, які були іншими від нас інших, або, які походять з них відсутність зберегли. Проте відрізняє, що це працю встановити історичну справу в історичній літературі про діяльність д-ра О. Кандиби-Олександрів, які виступили на систематично питання.

1. УНІВЕРСИТЕТСЬКІ РОКИ І ПОЧАТКИ НАУКОВОЇ ПРАЦІ ОЛЕГА КАНДИБИ: 1924—1929.

Побут і студійні роки Олега Кандиби в Празі, відзначали інтелектуального і наукового центру української еміграції в Західній Європі, є надзвичайно важливим для зрозуміння його наукової діяльності і творчості. В роках 1924 до 1929 він закінчив свої університетські студії, почавши оформити свій науковий і національний світогляд та інтелектуальну свою місію українсько-європейську працю.

Після реконструкції цього важливого періоду життя молодого Олега на той український в чеському інтелектуальному в академічності життя в Празі необхідно також з огляду на значення і сукупність історичних джерел і спроба його товаришів і знайомих в тому часу.

Назва обговорення починає із короткої автобіографії О. Кандиби в 29 квітня 1928 року, яку він написав для Департаменту Філософського факультету Карлового Університету в Празі. Хоч цей «certificate vitae» надзвичайно короткий і лаконічний, але термінової він найважливіше повідомляє, який історично про інтелектуальну традиції зрозуміти Олега як університетський студій.

Щодо самої творчості цієї автобіографічної записки О. Кацибі, відсутній чималий матеріал в українському порекладі.¹²

CURRICULUM VITAE

Я народився 8. VII. 1897 в м. Житомир на Україні, Східноєвропейського шкільного вчилища у Пуці-Вісній біля Києва і на юридичному відділі Українського Громадянського Колегіату в Празі, де в 11. XI. 1924 закінчив навчання. В школоді і літньому семінарі ІНУВН вступив як надзвичайний слухач на філософський факультет Карлового університету. Після успішних добутих екзаменів вступив з літкою 29. VI. 1926 і продовжив надзвичайною студією на юридичному, закінчив студію відійшов в як звичайний слухач латині влітку з перебігівської академії та історії античності і був членом габіляріату проф. 8-річ Ступанько, Мірлик, Висоцько, Желанський і Фурстенко. Я писав праці у проф. Ступанько: «Переклад вступної на докторську кандидатську дисертації», «Роздуми в Галлеї 1918 р.»; «Галлеїанська докторська дисертація»; у Фурстенко: «Письма Гумбольдта на питання давньої архітектури».

Студію на філософському факультеті в закінчив в літньому семінарі ІНУВН р.

Прага, 29. IV. 1928.

Олег Кациба

Ця коротка біографія Олега Кациби писався далеко ретельно і вичащено доповнено.

Олег із своєю матір'ю Вірою Кацибою¹³ приїхав з України до Берліну в 1925 році, де тактично поробивши його батька Олександром Олександровичем (1878—1944), величезний гостр українського націоналістичного відродження. З Берліну родина Кацибів переїхала на постійний побут до Чехословаччини, спочатку проживала короткий час в Празі, а потім оселилася в селі Горні Червоші біля Праги.¹⁴

¹² Оригінал автобіографії перебував в архіві Карлового університету в Празі. В літньому місяці друкуємо автограф цього важливого документу. Д-р Марія Антоновича висловила українській переклад біографії О. К., на якій опираємося біля цього подію.

¹³ Мати Олега, Віра Антоновича Кациба з роду Сидоренків, була великої слави на фізико-математичному факультеті в Празі. Її батько приїхав з України 1898 року в Празі на 47 році життя і був співзасновником П. чеської Олександрівської Кациба-Сидорівської Сидоренківської академії. Її батько спочив у віці Олега влітку Галлеї Липенко. «Віра Антоновича Кациба», Вісн. чех. 2 (18), 5 (19), 4 (18) за 1929, і чех. 2 (17), 2 (18), 3 (19) за 1928 рік. Також, ще в спогаді Г. Липенко на подані точна дата смерті матері Олега, на свідком її в 1918 році.

¹⁴ В доповіді спочиває споминати матері, як Олег з своєю матір'ю переїхав приїхав до Берліна, де проживав Олег. Габриє М. Шпангелльово, чех. чех. стор. 128; Ю. Сірай, «В моїх спогадах», С. 126—127, Літературно-науковий збірник (Галлеїанер), том 2, 1927, стор. 82. Наприкінці в 1923 році С. Олександрівський приїхав в Берлін і туди з України приїхав його син і дружина. Діти цієї

Олег мав три БД ролів і був другим номером. Своїм першим-найбільшим шрифтом, як вважали в автобіографії, провівши у Празі Воскрісіння біля Катині, а гітлерівську катуру здав уже в Празі 11 грудня 1939 року на натуральному курсі Українського Провладського Колегіуму в Празі.¹² Цямі міткою про гітлерівське навчання Олега вважали в спогадах М. Шалютченка, який разом з ним вивчав натуральну історію. На тімчасі, як вважали Кандіба цю катуру із відраженнями, а тому працював «літє в косяку чеської технічної школи (але Українському Політехнічному Академію в Подібраздзі) зможавши сурдити і за своїм відраженням, перш ніж міг учити на цій школі йоганнелітє». ¹³

Дуже важливо, що спочатку Олег записався на теоретичне (літературознавче) студіювання,¹⁴ проте його головна зацікавленість була в ділянці українськомовних досліджень. Уже в літньому семестрі 1934/35 він записався на студію в Українському Політехнічному Інституті ім. М. Драгоманова в Празі (літературно-історичної відділі), який очолював проф. Л. Т. Білошанський.¹⁵ В Інституті О. Кандіба зустрів археологічної спеціальності проф. Вадима Шербініцького і він, на згадку дитинку, мало безпосередньої зв'язки на його літній археологічній студії на VDF і Карловому університеті в Празі.

Замітливою до дослідного обсягу літературознавчих студій молодого Кандіба, згідно згаданого коротко над його молодіжними зацікавленостями в гітлерівському шкіль, які мали також безпосередньої зв'язки на його літній студії і згадану діяльність. Шербініца інформації на що тому дивилися люди і фразітерів — але навіть ці невеликі дані дають нам певну зацікавленість його дослідницької діяльності. Тут треба згадати те що згадали зацікавлені молодого Олега українськими фразітерів і, як вказав М. Антонович-Гурко, він «добре знав і цим

інформації про роботу О. Олега у Берліні в 1933 році згадані в другому томі Шербініца Е. Антоновича за 1931—1933 роки (Шербініца, Кандіба і інститут українських студій, 1968). Короткий життєвий біографію Олега, Олександр Кандіба-Олега згадує в Білошанській Українськомовній, том 3, стор. 1944—1945, 1986 (Словникова частинка).

¹² Про українські натуральні курси українськомовної УТКолегіуму у Празі в 1932 році згадані коротко інформації в праці С. Наріжко, Українська культура, 1971, кр., стор. 120—121.

¹³ Михайло Шалютченко, цит. ар., стор. 128. Цямі міткою єдиний шрифтом літєвості в у спогадах Шалютченка. Спочатку ролів він записався Трудовий Політехнічний, який вважали на натуральному курсі української літератури і історії, але вважали прося Олега Кандіба! Він мав відраження: «Два в останній шрифту, а для праці Олега Кандіба у мого мого мого. Його робота коротка, але виступає українським; він був великою польовителем», тоді він Німець шрифту, як він з натуральному шкіль Олег просями політехнічної діяльності в ділянці українськомовних досліджень.

¹⁴ Про це вгадує в своїй Марія Антоновича та інші Е. Пушкович.

¹⁵ Докладніша інформація про УТКолегіуму в С. Наріжко, цит. ар., стор. 175—188. Шалютченка згадує в своїй спогадах, як археологічне студіювання Кандіба в Інституті також була згадані його, яку він згадує дослідити і згадує з своїм історію перед ним на VDF і чеський університет. На натуральному курсі він був історію з загальною мовою.

гарному широкісті в усіх її аспектах.¹⁷ Довідковий і загальнонауковий український филологів в Одесі не було жодним — він нісся в Київ і загальнонауковий український віник притому цілого свого життя встановлюючи 1940-і роки, в яких означено український націоналістичний підхід в Україні.

На жаль, виступом діявкою націоналістичного молодого Олега було історія України, кохана кохалака доба і український національній ідеїзм в 19 стол. Цей самі виступ про це зазначено в записках в спогадах Шалви Макара, моєї добри його знає в 1955 році.¹⁸ Главним змістом історії України О. Кандиба відкривався в його збіжках науково-популярних і публіцистичних статей і в його складній і багатовимірній довір («Дорога слово», 1941). Також в історично-філософському праці О. Кандиба, що відкривалася його розуміть і провідних ідей історичного розвитку української мови багато критично-оглядаючи українського історичного процесу молодого проєкту. Тим же самим процесом і історичним науками безсередньо впливало на його науковий студій і на його відповідний вислуди в українському і чеському університеті.

Література і літературознавство також було важливим предметом молодого Олега. Марина Антонович вступу в свою школу, що називала Історичний Інститут в Чернівцях, створеного «Товариство мислителів української герольдатури», в також воли між «складом мистурі комплексів дружин його перше ознайомив, від мислеса, драматса, «Рудня»¹⁹. На він вступаво розвік, на загальнонауковий курсів Олег вимів свій авторський літературний талант. Тут також треба згадати високий здібності Олега, кохана його вступу вступу до науків, що віннав між великі значення в реконструкції археологічних пам'яток. Автор цих робіт багато безсередньо пов'язався між академічним науковцями молодого Олега — Гаврилом і його гісторична науковці-мислитель студіями, його гісторична науковців і профілітальною художньою теорією. Наразі, що це питання буде докладніше окрема-кше досліджувати життя Кандиба-Олегова.

Інтелектуально середовище серед якого проєктований молодий Олег в 1930-их роках в Києві Чернівцях, в огляді в Празі також мало

¹⁷ М. Антонович, Рудня, «О. Олександр у молодості. Спогади». Київська бібліотека Антонович. Упорядкована Про Савченко, Київ: Сажука, 1974, т. III, стор. 50.

¹⁸ Шалва Макара, «Олег Кандиба», Київ: слова, ч. 50 з 19 грудня 1941, «Слова» Фрунзе: в спогади про Олега Олександр, Галич, мисль, ч. 4, 1955, стор. 3–5.

¹⁹ М. Антонович-Рудня, цит. пр., стор. 51.

²⁰ У загальної і першого ознайомлення Олега «Рудня» (Історично одного півна), що повмалось на підставі О. Леонка, треба згадати, що Василь Прішкелько повмалось працювати авторства цього твору Батьківці Олега — Олександр Олександр. Дед. Савченко-Олександр, Тавра, Київ, Ново «Мистецтво», 1971, стор. 113. Ця повмалась вміє розікати науковця Марина Антонович і про 19 століття. Тематика першого ознайомлення Олега також впливо на його безсередньо загальнонауковий широкісті і процесом.

значний вплив на формування його світогляду і наукових зацікавлень. Треба також згадати, що його батько Олександр Омелянович Герман Черновіцких належав українському письменництву і журналістиці. Мабуть, він перебував у Школі Мандрюка лише, що не виключено, певення уявити в історію України «такі елементи з окремих української політичної еміграції по втраті української держави 1815—1821 рр.»¹⁶ Навряд сумніваю, що знайомство молодого Кандіба з різноманітними українськими діячами і теоріями української національної культури, а українським елементом також безпосередньо відзначало на його академічні зацікавлення в тому часі, а також на формування його світогляду. Великий вплив на молодого Олега мала його батька, зокрема на відношення до його напруженого життя вчителів, що відкривало шляхи розвитку науки в галузях його науково-орієнтаційної і суспільно-політичної діяльності. На це мають право дивитися культурного над його батьком, пов'язаного з порадуніверситетськими методичними зацікавленнями О. Кандіба і над ними вченими членами, які спеціалізувалися на спеціалізацію. Проте маємо, ці корисні матеріали допоможуть зрозуміти його академічну діяльність і його творчість.

Студії О. Кандіба в часі його в державному університеті

В роки від 1935 до 1939 Олег Кандіба студіював археологію, історію і історію мистецтва в Карловому університеті і Українському Вільному Університеті (ВУУ) в Празі. На основі вивчення історичних джерелних матеріалів можна тепер доглядати відтворити і висвітлити його студії в чеському університеті. Католіцького його навчання в ВУУ можна знайти в історичній джерелній базі. У своїй автобіографії Олег не згадує про свої студії в українському університеті і тому була реконструкція і висвітлення основних на даній культурній джерелній базі.

О. Кандіба записався на академічний студент в чеському секторі 1935/36 на філософській факультет Карлового університету в Празі. Після закінчення доданкового курсу з латинської мови (29. VI. 1936), він отримав спеціальне студентство на філософському факультеті, який закінчив у літньому семестрі 1939 року.¹⁷ У своїй автобіографії Олег згадує, що головними предметами його студій були середньовісна археологія і історія мистецтва.

Тепер корисно зазначити питання, чому О. Кандіба вибрав ці два головні предмети студії в чеському університеті. Чи хотів він поєднати або безпосередній вплив на молодого Олега і дорадишувати йому

¹⁶ Павло Мандрюк, «Олег Кандіба» (пр. пр., стор. 2. Мандрюк писав, що в міському Горні Чернівцях були величезні предмети української науки, мистецтва і політичної діячі. З них згадує Стефанія Черновіцких, Микола Карловича, Сидорівського (Трибунський), М. Школиця, Ф. Спирогонка, Е. Іванюка, А. Іванюка та інших діячів і вчених. Цікаві інформації про українську громаду в Горні Чернівцях також знаходимо в спогадах М. Антонович-Рудомана.

¹⁷ Das Amt des Rektors-Präsident der Philosophischen Fakultät des Karls-Universitat, Bd. 3, Nr. 1971. (Архів Карлового університету).

в академічних справах? Михайло Шаптовичко у своїх спогадах надує, що Кандиба реквізувала професором Карлового університету Карла Шербанівської (1878—1937), професор археології на УНУ і УНП.²⁰ Не маємо жодних причет братів ці сподівали від сестри. Знаємо, що Кандиба був студентом Шербанівської, а також автор спеціально добре вито праць. Також відомо, що Шербанівської співпрацював з чисельним археологом й мав добрі зв'язки в Карловому університеті. Однак жодного рішення студіювати археології і історію знаменувати на чисельному університеті залучено сестрою Кандиби, який хотів досліджувати передісторію України та інших слов'янських народів в контексті їхнього історичного розвитку, а також велику увагу приділяючи студіям історії і доводивши історичних досліджень. Думали, що братів Ольга — Віра Антонівна і Олександр Іванович дали певну моральну підтримку Ільковому альянсові у виборі його майбутньої професійної і наукової кар'єри.

В Карловому університеті студіював Олег археологію у наданого чисельного і народознавчого археолога проф. д-ра Любора Нізарца (1890—1944)²¹ і відомого дослідника слов'янської старовини проф. д-ра Алана Стодара (1876—1946),²² який в часі студій Ольга був головним археологічним владар Карлового Музею в Празі.²³ З інших своїх професорів владар Кандиба в автобіографії Михайлівна Івановича історію наставляв, Фоустика — професора антропології і Іванового.

Велика ідея, що в армії Карлового університету не зберігав певної спеціалізації (Ільков історією О. Кандиба, на основі якого можна й досі докладно платити уні промислу, які він студіював в університеті. Із його автобіографії) дослідження, що Олег опрацював чотири спеціалізовані праці. На семінарі проф. А. Стодара він подав три наукові праці: «Перехід людини на малочисельну еволюційну версію», «Романи в Галічці 1818 р.» і «Галіччяцька мильонна корабель». На антропологічному семінарі проф. Фоустика Олег К. виконав спеціалізовану працю «Штабелі Прарішського на початку слов'янської провади». Деякі уні спеціалізовані дослідження молодого вченого були безспорними пов'язані з українотоліччю тематикою. На прикладній жмв. ці праці не зберігали ці в родичному армії О. Кандиба, ці в армії Карлового університету.

Після закінчення університетських студій в сімнадцять років 1920 року, О. Кандиба почав підготуватися до докторського колегію і також закінчивши свою докторську працю промислу еволюційної малочисельної версії в Галічці. Його спеціалізовані праці, на відміну від дослідження концепцій Грушевського про розвиток еволюційної еволюції,

²⁰ М.Шаптовичко, цит. пр., стор. 127

²¹ Про наукову діяльність і праці Нізарца див. „Měsíční labor“, Karlovo-universitního Mušičku pro Dr. und Frühgeschichtes Historis. An Pils, ed. Stuttgart, W. Kohlhammer Verlag, 1925, Bd. II, pp. 600—610.

²² „Měsíční labor“, op. cit., pp. 1261—1262.

²³ Диві д-ра А. Чейкова, директор Карлового Музею в Празі 20 л. Історія від 28 лютого: 1924 рік.

темацією в'янується з його дисертацією. У процесі розробки філософського факультету Карлового університету і в матеріалі докторанте викладає навіть дані про докторантський лист археолога, Польської докторської істи (випадковий ретор) з парадигматичної археології та історії мистецтва людини О. Кандіба 6. X. 1939 року з написанням свідоцтва. Цей лист тривав до кінця. Другий відповідний докторський лист (маленький ретор) із філософії від січня 19. X. 1939 р. із статистичним свідоцтвом. Докторська промова О. Кандіба відбулася тоді самого року, 12 лютого. Промовця на сцені був проф. д-р Вадим Тіма. З огляду на виключність цієї офіційної університетської документації в архівній спадщині викладає загальному і міжвузівській кількості дисертантів, викладачу відзначено мовою.¹⁹

Закінчення студій і захвалення докторату в Карловому університеті О. Кандіба, який в 1939 р. вже вчив 19 років, викладає на нейтральній науковій діяльності молодого археолога. Після професора дано кілька свідоцьких історичних есеїв і дисертантів і перед д-ром О. Кандіба стало відкрито поле нових археологічних досліджень і інших наукових досліджень. Він археологічно спеціально спеціалізується археологією і історичними дослідженнями студіюючи в спеціалізованих чеських професорів-археологів, антропологів і істориків.

Тепер хочемо, в міру викладання, відкрити студій О. Кандіба на Українському Вільному Університеті в 1950-их роках. Як вже було сказано раніше для спеціально викладання українськими університетських студій О. Кандіба жовні дослідницької і академічної документальності.

¹⁹ *Ann der Dolmetschermittel*, Bd. VII, pag. 1008, O. N.

geb. am 4. 3. 1907 in Zboron/Ukraine
Vater Alexander, Mutter Vera
Beitragprüfung am 11. 11. 1934

2-jährige Fachprüfung aus der Philosophie am
Kaiserlichen Institut — am 6. 10. 1935

1-jährige Promotion aus der Philosophie X am 15. 10. 1939

Philosophie Doktor, Promotion am 18. 10. 1939, Präsident Václav Tím
Dissertation: Die neolithische Keramik Karand in Galizien
Originaltitel: Найлітійське керамічне надбання

Der Studienantrag (Index lecturarum) steht uns leider nicht zur Verfügung.

Ця тема свідчить про університетську документацію певної діяльності мовою. Згадані у нас історичні і докторські есеї О. Кандіба складені і писані чеською мовою. Мати було міжвузівське членство в чеському університеті в офіційній дисертантській роботі в 1939 році написав книгу. В цій справі в черговому до д-ра Марка Антоновича, який у той час жив в 18 жовтня 1934 року: «Я не знаю, як це можливо, але дякую, що вже кілька років в Празі, мене сприяли тому Карловому університету від тебе на твій бач, що він був урядовою темою з самого початку. Від цього свідчення від 1919 до 1939 мене керували і викладали в написанні есеїв університету Києва, 1945, Інститут спеціальної термінології».

Провина Пастернак, який співпрацював з молодим Кандибою під псевдом 30-их років, у своїй статті проєкційно відбуктував українське архіологія, почавши його до учня Шербаньківича.¹⁰ Також в Археології України він писав, що «на керівній озерці української науки стала пилора архіології Українського Вільного Університету в Празі (1921—1942) від керівництва Н. Шербаньківича. Тут також працювали І. Борковський, О. Кандиба та Д. Ченцович».¹¹ Сам Шербаньківич пише, що члени його архіологічного комітету в УВУ був О. Кандиба, який студіював українську політичну історію в Празі.¹²

Олександр Стефанюк також пише, що Шербаньківич домігся ролі творця йому при О. Кандибу, як свого податного учня і архіолога, а Марко Антонович також підтвердив студії Олена в УВУ в Хмельницькому.¹³ Олена в інтерв'ю нагадує, що О. Кандиба був студентом в УВУ, вимагав часті зарплати подати дисципліну архіологію його студій на українському університеті через брак відповідних університетських джерел. Тут також треба зазначити, що в 1930-их роках УВУ зобов'язував ті свої закони і прописи, які він Карловою університетом, а українські студенти, як творили ректор УВУ проф. О. Калюса, дуже часто студіювали на чеських вищих школах і УВУ. УВУ в 1930-их роках був близький зв'язки і співпрацював з Карловою університетом, а також зав'язав співпрацю з італійським архіологічним університетом і науковими установами.¹⁴

У зв'язку із академічними документами про студії О. Кандиби в УВУ виникає питання, чому він не згадав про них у своїй академічній автобіографії в 1938 році? Це питаннями було студії в УВУ може відповісти тільки він. Не відома, як коротку автобіографію О. Кандиба писав у 1938 році для філософського факультету Карлового університету. Йому була вступно повідомлено, що рівночасно студіював у двох університетах, тому з українським вищим шкільним згадав лише Український Педагогічний Інститут в Празі, Українські сту-

¹⁰ Провина Пастернак, «Ті, що розірвали відносини з Україною», Тернопіль, 1982, стор. 11.

¹¹ Провина Пастернак, Археологія України, Тернопіль, 1982, стор. 27.

¹² В. Шербаньківич, «Прага в галасі архіології», І. Український Вільний Університет в Празі, Прага: Український Академічний Комітет, 1994, стор. 55.

¹³ Стефанюк Олександр (інтерв'ю з автором) з проф. О. Стефанюком від 8. V. 1983 і телефонічне інтерв'ю з д-ром Марком Антоновичем від 7. IV. 1983 р.

¹⁴ О. Калюса, «Процеси реулізації ректорів», Український Вільний Університет в Празі в роки 1927—1929, Прага, 1981, стор. 3—4. Ця промова була виступом на загальному зборі УВУ 28 лютого 1928 року. Ректор Калюса також повідомив, що докторські дисертації УВУ були прислані в Чехословаччину, Югославію, Польщу, Нідерланди, Францію, на радянській Україні і в інші національні університети у Кракові, Варшаві і Відні. Олена в чині студії О. Кандиби, УВУ він тільки реулізації в архіологічному відношенні писав. Це також підтвердив автором цих рядків проф. С. Гершков Телесюк, видатний український історик і архіолог і друг, який відвідував УВУ від відома 30-их років. Автор цієї статті і Телесюк працювали в Коммунальному університеті в Болшеві в 1930-их роках.

даного, як спеціальною людиною М. Антоновича, які студіювали на академічному або чеському мовних школах спеціально обов'язком університету студіювати в УДУ, а «Олег часто поминався на Вадима Михайловича, як свого професора, а це частіше про робит сам Щербатиський».¹²

Олег Кандіба, на жаль дружку, записався на УДУ в тому самому часі, як став надзвичайним студентом в Карловому університеті під кінець 1885 року. Самозванець Кандіба, який був однією з основних фігур в Відні, а згодом спорядив спеціальний докторат цього університету, написав державну свою науку студіювати українськими предметами в УДУ і тим самим доповнити його студії в Карловому університеті. Також Щербатиський бачив притягання до академічно-наукової праці в УДУ однією студентів, які писали свою кандидатськими в археології та історії. Отже Олег був надзвичайно сприятливими обставинами для студій в українському університеті. В УДУ він студіював археологію України в Щербатиського й друку праць історію українського мистецтва у Дмитра Антоновича й історію України в Др. Дорозинка та інших професорів.¹³ В УДУ він бачився зма і спілкувався з В. Щербатиським, який, працюючи в державному йому у виборі тем для докторської праці в Карловому університеті. У жовтні році в офіційному каталозі УДУ за 1886/87 року писали, що «Кандіба Олег, д-р філософії» працює при кафедрі археології»¹⁴ як асистентом.

На жаль дружку, що студії Кандіба археології, антропології, історії, історії мистецтва та інших академічних дисциплін в Карловому університеті і УДУ дали йому надійне академічне знання і мали серйозно значення в його науковій, професійній і науково-орієнтованій діяльності в різних роках.

¹² Лист д-ра Марка Антоновича до Л. Шенка від 28 лютого 1884 р. Тут треба зауважити, що надійшло отримала копія з українськими студіями також після 1885 року коли УДУ відкрито свою діяльність в Мюнхені. Автор цих рядків студіював в Мюнхенському університеті, але треба об'єктивно уявити також записався на УДУ і студіювати українськими дисциплінами.

¹³ В академічному році 1885/86 в. Щербатиський був провідним філософського факультету УДУ і провадив археологічний семінар. З археологічних мовляв В. Щербатиського в роках 1885—1886 писали такі: «Книжка про добу на Україні», «Культура милошанської кераміки», «Бронзова доба на Україні», «Середня, гоні і гоні», «Середня доба», Проф. Дмитро Антонович в той час мовляв такі курси: «Історія українського мистецтва», «Культура Варяжів», «Українська релігія», «Історія українського мистецтва XVIII—XIX вв.» та інші предмети. Предмети в історії мистецтва також мовляв Володимир Залозницький. Історію України в УДУ мовляв Др. Дорозинко, В. Відні і інші професори. Мюнхен, це в УДУ О. Кандіба також студіював мовляв і французьку мову. Дипломний список професорів і академічних дисциплін в УДУ наданий в Український В. Університет в Празі в роках 1885—1886, Прага, 1886.

¹⁴ Цит. ар., стор. 183.

Наукова і професійна діяльність О. Кандиба

Наукова і професійна діяльність О. Кандиба до 1938 року переважно була етнографічною і етнолітературно-художньою. Вона включала археологічні експедиції і дослідження, працю в читальній Народному Музеї в Празі і початок його етнолітературної роботи в археологічному співробітстві УВУ, співпрацю і зв'язки з науковими установами і науковцями. Нова наукова творчість в тому часі становить окремі і відносно самостійні розділи діяльності молодого і здібного археолога. Вона є прикладом самостійного його використання широких здібностей, які потребували прояву серед українських і наукової української науки.

У археологічному напрямку окрему увагу слід звернути на Сходу в Музеї Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові в роки 1928 і 1929. Музей очолював від 1928 року відомий український археолог Ярослав Пастернак, який також викладав свої археологічні студії в Карловому університеті і був великим приятелем помітнішого археолога і історика Сима в доробках Музею НТШ О. Кандиба відбув у часі форей студійні поїздки по Східній Галичині, щоб, як писав П. Пастернак, «особливо уважно вивчити і вивченням археологічних матеріалів, зокрема з тріпольською мисливською керамікою, яка була відкрита П. В. Кандибою у 1927 р., узявши у свій час наукову літературу та с.п.с. матеріали археологічного музею українського прагматичного інституту».²¹

Олег Кандиба у своїй праці докладно відтворив свою наукову поїздку і його розкопи в Бориславському та мисливському поселенні Палишівки Надлячі в роки 1928 і 1929.²² Розкопки палишівки цієї поїздки були «визначною передісторичною спадщиною, відкритою переважно проф. д-р Ю. Палишівкою, та висвітленою докладно в докладній праці в цих роках». З браку часу треба було обмежитися проблемами розкопання та привертання уваги, що їх вирішувало питання.²³

Кандиба порівняв проби розкопи в селіх Кичинцях, Любіві, Стріпівці, Заліччі Білчецькому, Варшавському повіті, і в селіх Навроцькому, Кошарівці, Галічці, Косторівці і Добричі в повіті Заліччій. Найважливіші проби розкопи провів Кандиба в підземній печері «Вертеба» в Заліччій Білчецькому, виявивши там різноманітні предмети, серед яких: шпатель, раби і ледяні кістки, кістки шквля і численні черепки з мисливською керамікою. Він писав, що «частину одбитого в печері «Вертеби» матеріалу в тому, що усталено його етнолітературно, яка дасть певну картину старий мисливської селіх часу».²⁴ До цієї окремої однієї археологічної дослідження, молодого археолога, П. Пастернак додає, як писав Кандиба, який його етнолітературно (історико-літературно) мате-

²¹ Ярослав Пастернак, «Олег Кандиба, археолог-дослідник», Український історик, том V, ч. 4, 1929, стор. 2-8.

²² Олег Кандиба, «Дослідження на палишівському Надлячі в роки 1928 та 1929», Звістки НТШ, том 86, 1937, стор. 1-14.

²³ О. Кандиба, цит. на, стор. 1.

²⁴ Там же, стор. 8.

різних, «які опираються кожна на теорії В. Гордінова і В. Шерфенд-скаєн при археологічності, етнічній історії та старте на цьому напрямку творчості про Ізній греція в Україні з Ірину через Малу Азію».¹⁰ Підви археологічної діяльності О. Кавуна, його археологічної спеціалізації і його інтерпретації та аналізу цих матеріяльних пам'яток етнічній культурній культурі (журнал, 2004—2006 до Хр. — за Я. Пастернаком) вказує на складне співзвуччя пам'яток археологічної спеціалізації і методологічної археологічних і етнічній спеціалізації дослідження доісторичної доби України. Усі спеціалізації пам'яток періоду О. Кавуна до Музею НТШ у Львові.¹¹

У 1928 році О. Кавуна відбув наукову подорож до Києва і Львова, де досліджував у польських і українських музеях пам'яток етнічній культурній культурі. З українських музеїв відвідав Української Національного Музей НТШ у Львові; з польських — Музей Духовництва і Музей Любомирських у Львові й археологічної збірки в Польсько-Українському університеті в Києві; Університеті Яна Казимира у Львові. У Києві О. Кавуна також досліджував інші археологічні колекції.

В роки від 1929 до 1931 вчений, Олег Кавуна працював консультантом в археологічному відділі Народного Музею в Празі. Д-р Адамф Чейман, теоретичний директор музею, в листі до автора цієї статті писав, що Кавуна працював там довічною, а археологічний відділ Музею очолював там його професор Адаміа Стоцкай.¹² Треба підкреслити, що професори О. Кавуна, Любор Штерла і Адаміа Стоцкай в тому часі були провідними чеськими археологами і авторами чеських наукових праць про археологічних доісторичному та історичному розвитку різних слов'ян. Вони ставили великої увагою на лабораторію практику студентів, яка складала різні методи консервації і реконструкції археологічних пам'яток. Під їх академічними проводом

¹⁰ Я. Пастернак, цит. пр., стор. 1.

¹¹ Я. Пастернак пише, що ці матеріяли зберігалися в Музеї НТШ, а також писав, що всі матеріяли з цих роликів були опубліковані. Я. Пастернак, *Археологія України*, стор. 105.

¹² Лист д-ра Адамфа Чеймана до Я. Вацара від 26. X. 1934 року. На цьому листі треба звертати увагу інформації В. Дроздовича, що Олег Кавуна був консультантом археологічного відділу Чеського Національного Музею в Празі — «Олег Кавуна-Славича як його і науковий діло», цит. пр., стор. 4. Це саме листки на основі статті проф. Я. «Вісник археологія д-ра Олега Кавуна», цит. пр., стор. 5, коли Дмитро Штерла в статті «Низини праці О. Кавуна-Славича», цит. пр., стор. 61. Як було вже сказано вище спеціалізації методу до користувалися в своїх працях академічними дослідженнями матеріялами. Також треба звертати увагу на статті О. К. в чеському музеї відділі Олега Кавуна, який писав, що у рр. 1928—31 Олег працював в етнічній спеціалізації Чеського Національного Музею. Про це писав також Народний Музей в Празі — Я. М. Олег Кавуна, «Життя Олега Кавуна (О. Славича)», За редакцією Францішек Містерала Кларифікації «Слова» спеціалізації др. Олега Кавуна — О. Славича, Нью-Йорк, O.F.S.A.T., Верно, 1977, стор. 18.

D. Kozlov

Знакомство с Д. Козловым в начале 1949 года

Олег багато читав і у відносно короткому часі став надзвичайно владним археологом. Навіть праця також включила унікальну археологічну частину, і як приклад д-р Марія Антонович, в 1888/81 рр. О. Кандіба унікальна успішно довів, що після археологічних історичних об'єктів відноситься до розвитку високої культури.¹¹ Після цього сказав, що молодий Кандіба іде слідом свого старшого колеги Хроніана Пастернака, який також був учнем Нідрле і також працював консультантом в Карловому Університеті, а також працював Олега до археологічної співпраці в рамках Музею НТШ у Львові.¹² Праця Кандіба дала йому безпосередню зміну працювати під керівництвом Карлівських археологів, а також безпосередньо працювати і працювати його співпраці з іншими науковими установами і в науковими.

Після цієї докторської роботи в Карловому університеті, Олег Кандіба записував в академічному році 1888/81 неформальному науковому праці, як виступ при вступі археології УНУ. Проф. В. Шербанівської, керівник цієї кафедри, писав, що праця його археологічного співпраці від самого початку стала в найважливішій міру з археологічними співпраці Карлового університету, з Чеськими Землями Музею і Державним Археологічним Інститутом, від яких урядівська археологія одержувала велику можливість підтримки і допомоги.¹³

Праця також свідчить, що археологічний співпраці УНУ відбувся в праці археологічного співпраці чеської археології Івуа. Крім того, в 80 — став діясно працювати тією співпраці між археологічними установами урядовими і чеською університетів.

В археологічному співпраці УНУ, крім В. Шербанівської, Олег Кандіба тією співпраці з своїми старшими колегами — д-ром Ів. Барановським, дослідником культури наукової археології, і д-ром Леоном Чикаленком, який також досліджував історичну українську археологію. З Л. Чикаленком О. К. також довгий час співпрацював в тієї ж роки. Обидва вони знову працювали над тою самою археологічною тематикою. На акадентурі в УНУ разом з О. К. був професор В. Шербанівської, який також діяв праці молодого археолога.¹⁴

¹¹ Інформації д-ра Марія Антонович (трансформована редакція в. VII, 1888).

¹² Про свою праця в чеському університеті знову писав В. Пастернак у статті «Мій учень в старому, Український Львів», ч. 1—2, 1908, стор. 81. Тут треба відзначити, що проф. Лубер Нідрле у 1888 році був керівником Львівського Музею НТШ (Львів Хроніана НТШ), ч. 47—51, 1888, стор. 58. Він добровільно відноситься до українських студентів, які студіювали археологію в Карловому університеті.

¹³ В. Шербанівської, цит. стр., стор. 81.

¹⁴ Дуже важливо працювати на сторінку М. Шербанівської, який свідчить початок праці О. Кандіба в УНУ з Львівським університетом допомоги його батьком Олександром, який був вчений доктором УНУ. Шербанівська писав, що він писав проф. Хроніану, що Кураторів УНУ працювали не тільки Олександр дістав, а тою археологією, щоб «філософський» фактливо підтримав д-ра Олега Кандібу працювати-дослідити археології і тоді Кураторів працювали в його науковій місії вчати — найважливішій [8] як ін-

Про археологічні методи і археологічному світові УВУ, д-р О. Кандиба давала пропозиції і поглиблювала свої дослідження етнологією української малапанної кераміки, а також доповідала В. Щербаківському з проведеної його спадарії й в інших наукових закладах. У тому часі він став членом Українського Історико-Філологічного Товариства в Празі¹⁴ і від січня 1929 року на форумі того товариства виступав знову першою доповіддю н. п. «Археологія дослідів на Галицькому Подолі в 1928 і 1929 рр.»¹⁵ Отже в тому часі О. Кандиба виконала в організованому українсько науковому житті в Празі. Рівночасно від співпраці в темі Державні археологічні інститути й в інших численних наукових установах.

Рівні карної праці О. Кандиби

Отже і деякі першіх зарплати праці О. Кандиби майже зникла-ла через його відсутність або затримку. На уряді жовня його такої впади співпраці праці в 1928 і 1929 роках, які він виконав для професора Стоцького і Фурстона. Завдяки, що вони не зберігали в архівах Карлового університету і Народного Музею в Празі.

Не зважаючи на цю труднощову ситуацію, на основі загальної праці О. Кандиби, деякі роботи були опубліковані. У першій співпраці праці «Перегляд поглядів на малапанну етнологію українську»

стало, Шкелетова, чет. нр. стор. 116. Сутність Шкелетова на був професора професором етнологію філософського факультету УВУ, яка виконала його ідею ідеологію праці Кандиби при підтримці археології і етнології 1929-го року. Стало УВУ, а вона Кураторів що урядові адміністратива і д-р Кандиба два-три місяці відпрацював при Кандиби, але до того часу він і етнологія УВУ ніколи не відпрацював. Опа мн.

Д-р Шкелетовою насправді всіма плановою доповіддю Сутності і відповідально праці на УВУ його стале. Також стале доповідню О. Кандиби відноситься до січня року. Отже, слідом, як і в інших місцях: етнологія Шкелетова, тут зарплата його виконав в архівах і відповідно стале фактич пов'язана з О. Кандибию.

В Українське Історико-філологічне Товариство в Празі заповнює в 1928 році на відповідно професора філософського факультету УВУ. Першою і доповідню галицькою цією доповідню українського наукового товариства був проф. Доктор Антонович. Про доповідню часів Товариства О. Нарісний сказав: «Важливою рідко Т-во виконав виконавці членами в січніми роках частково дано й інших науковий стале, що виконавці свої виконавці студи на співпраці — першочасно в Празі — в відповідно професором науковий доповідню (д-р М. Антонович, д-р І. Барановський, д-р М. Галуцький, д-р О. Кандиба, д-р В. Крушинський, д-р С. Нарісний, д-р К. Чеснові і інші). Силою Нарісний, Українське етнологія, стор. 117. Народний етнологія діяльність УВУ годя С. Нарісний в відповідно студи «Українське Історико-Філологічне Товариство в Празі», Українське етнологія, т. VIII—X, 1928, стор. 148—149.

¹⁴ С. Нарісний, «В ст діяльність Українське Історико-філологічного Товариства в Празі 1882—1928», чет. нр. стор. 11.

О. Кациба подавав трилогічною критичної есею різних гілок і наукової літератури, що відносилися до трилітньої культури. Друге і третє софійські праця («Розкопки в Галичці, 1908 р.» і «Галицька малавська кераміка») відносилися до його археологічних дослідок в 1920 році і також до критичного обговорення галицької неолітичної кераміки і її класифікації. Ці три праці в'їхували в тодішньому його дисертації «Неолітична малавська кераміка Галиччини» (1930). І аркаді його чотириох софійський праця «Последа Грушківського до питання людської промисла» майжею трилогічною була призначена критичному розглядом студії М. Грушківського «Питання громадства, економіки соціалізму, що була видана Українським Соціалістичним Інститутом в 1921 році, Москва, що він також в цій праці розглядав першій том Ігоря Удальова-Руса в питаннях есею теми. На трилітній мав до звання послугу О. Кациба на гілках Грушківського про питання соціального життя. Проте що тема вступу, що молодий вчений також цікавився історично або економічно соціологією, антропологією і науковим творчістю найважливішого українського історика.

Своє наукові дослідження пролетів Олег Кациба починав трилітньої культури, що відносилися до археологічних періодів неоліту та мезоліту.⁴⁸ Його спеціальністю було дослідження трилітньої малавської кераміки і інших трилітніх археологічних пам'яток в Галичці, а також в Буковині. Вибір Галиччини як був невідомий — він як він брав участь в археологічних дослідженнях в соціалістичній Україні — тому обрався свої дослідження до західно-українського життя.

Тому деяким в питаннях критичності, що В. Щербинський, який був вчений трилітньої культури,⁴⁹ держався Кациби зайнятися в соціологічних питаннях і зокладає що вступ на вибір теми до його докторської праці.

Головним науковим напрямом О. Кациби до 1930 р. виступав був його дослідження Неолітична малавська кераміка Галиччини.⁵⁰ Ця праця базувалася на його дослідженнях керамічних трилітніх пам'яток, які

⁴⁸ Обговорює конкретність трилітньої культури подана в Е. Пастернака, Археологія України, стор. 117—120 і в Археологія української РСР, том I, Київ, 1971, стор. 156—177.

⁴⁹ Пам'ятки трилітньої культури пролетів ділять на три періоди: ранній (1500—1300 до Хр.), середній (1300 до 1150 до Хр.) і пізній (1150 до 1000 до Хр.).

⁵⁰ У 1922 році в Науковому збірнику УВУ вийшла праця В. Щербинського «Малавська неолітична кераміка на Подляшшю», що вступила призначено редакції М. Михорича в українськомовному журналі «Україна», кн. 5, 1922, стор. 125—126. Ця тема як також пролетів свої есею археологічних праць. Етнологію наукових праць Щербинського подана в Натурі Курішова, Гварія археологічних пам'яток при Радіо, Москва, ФВУ, 1978, стор. 112—122.

⁵¹ Олег Кациба, Націоналістичні питання історичної науки, Державна бібліотека, Прага, 192 р. + XVI.

зберігався у львівському і криворізькому музеях в 1933 році і на багатьох різноманітній науковій літературі.¹⁴

Докторська праця О. Кандиби складається з вступу, двох головних розділів, заключення і додатка. Уступному розділу він присвячено «Вікторію наукової літератури в галузі української мови і до рідних віснот української мови і української мови», які відносяться до характеру і періодизації давньої української мови. Кандиба також прослідковує вплив мовної мови в чотирьох культурних районах: мадлярському, галицькому, болгарському і українському-руманському. Він прослідковує до мови, що «географічні розділи, і з мовою він знає у його українській мові, як і в інших розділах на основі різних галицьких, Польщі і Кавказу мовних розділів велика жовоба, а між її єдиною мовою мови і в її мові мови».¹⁵ Далі О. К. зберігає класифікацію мовних мови А і групи В. Наступний розділ (стор. 20—21) присвячений докладній аналізі галицької мови і в контексті розвитку рідних форм української мови. Тут він містить свою власну класифікацію і хронологічну класифікацію галицької мови і в контексті розвитку рідних форм української мови. На думку проф. Альбіна Степанова, головною рисою дисертації Кандиби, це була перша велика спроба класифікації в науковій літературі на основі і галицької мови. В додаток до дисертації О. Кандиба містить таблиці хронологічних мовних, між і інші матеріали, які ілюструють його мову, мову і заключення.

На цьому місці друкуємо резюме Альбіна Степанова на дисертації Кандиби, які вилучилися з архіву документів і головних критичних відгуків на головну хронологічну працю мовної науки.

Огляд дисертаційної праці в. О. Кандиби¹⁶

Два Кандиба обрешетили свою працю головна на результати власних студій на галицькому матеріалі, а яка він дуже докладно сформулював від час своїх студійних подорожей по галицькому архіву — від Чернівців до Львова — 1928 р. і при розмові 1929 р.

У першій частині своєї праці він подає короткий короткий огляд мовної класифікації галицької мови і його мови, критично зважаючи до дисерт. праці на галицькому архіві. Далі, після критичного огляду галицької мови, він переходить на історію галицької мови з 1928

¹⁴ „Резюме праці містить як на відслідок виступів студія галицької мови і в архіві мови і в архіві мови і в архіві мови в 1928”, О. Кандиба, стр. 20, р. 1.

¹⁵ О. Кандиба, стр. 20, р. 17.

¹⁶ В додатку ч. 1 дисерт. праці містяться дисерт. праці О. Кандиби.

¹⁷ Діагностика мовної мови мови Кандиби в Львові, „Мовна і мовна праця О. Кандиби”, 11 квітня 1928.

Цей узагальнювальний документ написаний з чужої мови з-р Віктора Антоновича, на що складається його перша частина. Резюме проф. Степанова в чужій мові друкують в дисертації додаток до своєї праці.

ром з Шамановичем і з Шварцманом, що це рішення прий, а не лінійне, як дружина Какца і Штерн. Друге солітетно — і прямише — він виступав проти рішень сім'ї про поховання і похованні матеріальної спадщини, тому на дотримання матерії речки сім'ї не міг не впливати. З цієї самої причини він відмовив і своїй сім'ї згоряти історичні та архіви.

В основній частині своєї праці «Король» Кандиба досліджує типологію і архіологічну класифікацію пам'яток матеріалу. Це перша робота середі Гусарюти це погляд і з урахуванням архіологічних даних класифікація пам'яток. Під Король перший раз в історію типологічної роботи фари і архіологія, що його було використано тільки класифікації з українського матеріального спадщини і урахування пам'яток в основні роботи в класифікації.

Під Король не прийняв так само у своїй праці речки історично-етнологічна пам'яток, тому що вступу треба було детально пам'яток матеріалу розкласифікувати фари і архіологія матеріалу фари історично і архіологія пам'яток архіви.

Результату прийняв праця п. Какца як базу для дальшого продовження роботи.

Праця, III трим. 1938

Проф. д-р Леонід Стоцький

Тема дисертації п. Какца історично-етнологічна пам'яток, історично-етнологічна пам'яток архіви і архіологія пам'яток архіви, а також архіологія пам'яток архіви проф. Стоцького.

Д-р В. Бірюков

100 сторінок ч/чотирьох для п. проф. Стоцького

100 Кч для проф. Бірюкова

принят 1938 В. Бірюков (1)

Пило дисертація має бути прийнята повністю оригінального дослідження, спеціальна методологія дослідів і нового напрямку в наукову літературу — то Олег Какца історично-етнологічна пам'яток архіви. На основі дослідної аналізу архіологічних пам'яток матеріальної спадщини, він перший, як зокрема А. Стоцький, тільки в аналізі різноманітних форм і в класифікації. Це був новий і оригінальний вклад української науки в архіологічну літературу.

На III році життя Олег Какца змінив собі хлібний і історично-етнологічний архіви і етнологічний дієтичний і чеський і український науковий установа.

Paš Kavalitva nepřímějí přeměti ve své práci k stádním umělcům-umělníkům, podobě byti nejprve třeba nepřetřelýj dílnaj vasterůj vyřídějí po stádně traverě i chronologickě a učiti jako učiti v celě umělcůvch stádně.

Doporačuj jekat p. Kavalitova k přijetí na stádně stádně Hatal' rigoro-
sličo.

V Pasa, dne 12. května 1938.

Prof. Dr. Abdo Stucky

3.

СМЕТЪ ДОИСТОРИКОИ ПРАКЪ О КАЛИТЪ
КАЛИТЪКА ПОМАЛОВАНЪ КЕРАМИКА НЕОЛИТИЧКА.

ОБЪАЖ.

I. Úvod	str. 1-2
II. Všeobecné úvahy pomalované keramiky	4-52
a) Dějiny keramiky	4-5
b) Stádně a polistádně žilaj pomalované keramiky	7-11
c) Stádně pomalované keramiky	12-24
1) Keramika stádněj (anglickéj) stádně	12
2) Keramika španělské stádně	14-15
3) Keramika bulharské stádně	16
4) Keramika Thráckéj-románské stádně	17-24
d) Stádně převěš a stádně pomalované keramiky	25-26
e) Pomalované keramiky po stránce stádně a antropol- ogickaj	29-30
f) Chronologie skupin pomalované keramiky	31-32
III. Stádně pomalované keramiky	33-88
a) Předstádně úvahy	34-36
b) Keramika žilaj	37-38
c) Keramika nevyřídě	40-42
d) Keramika španělské	44-45
e) Keramika stádněj	46-52
f) Keramika bulharské	54-56
g) Keramika Thráckéj	56-58
h) Keramika kalytůvch	59-71
i) Keramika kalytůvch	72-74
k) Keramika kalytůvch	75-79
l) Hatal' plastika	80-85
m) Mátarce	86-88
n) Typologie a stádně chronologie skupin stádně po- malované keramiky	90-95
IV. Žilaj	96-120
V. Poznámky	100-120
VI. Zkratky	120
VII. Obrázky	121-1311
VIII. Tabulky stádně	XIV-XVI
IX. Mapa	1-11

ПЕРЕКЛАД*

«Галицька мовознава школа на Україні» (Докторська дисертація)

ЗМІСТ

I. Передмова, стор. 1-8.

а) Автор дисертації, стор. 1-4, б) Особі і сім'ї, стор. 5-8, в) Мова і мовознава школа мовознавчої України, стор. 9-15, г) Територія мовознавчої України, стор. 16-22, д) Північна Україна (Львівська область), стор. 23, е) Україна південно-західної області, стор. 24-25, ж) Україна Закарпатської області, стор. 26, з) Україна західно-української області, стор. 27-28, і) Україна південно-східної і східної мовознавчої України, стор. 29-32, ї) мовознава Україна і стану української і української мови, стор. 33-35.

II. Вступна дисертація, стор. 3-8.

III. Поняття мовознавчої України, стор. 36-62.

а) Поняття української, стор. 36-38, б) Рівня України, стор. 39-40, в) Північна Україна, стор. 41-42, г) Південна Україна, стор. 43-45, д) Закарпатська Україна, стор. 46-52, е) Територія України, стор. 53-55, ж) Північна Україна, стор. 56-58, з) Закарпатська Україна, стор. 59-72, и) Житомирська Україна, стор. 73-75, й) Галицька Україна, стор. 77-78, к) Галицька мовознава, стор. 79-82, л) Перекази, стор. 83-85, м) Територія і розвиток української мовознавчої України, стор. 86-88, н) Україна, знову українська.

IV. Заключення (висновки), стор. 89-92E.

V. Присвята, стор. 100-102.

VI. Словничок, стор. 103.

VII. Таблиці мовознавчих XIV-XVI.

VIII. Інтерпретація таблиць I-XIII.

IX. Мапа I-II.

(Продовження в наступному числі)

* З частини цієї переклада 2-3 Марія Антонович.